

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ
ของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว*
Factors Affecting Decision to Study Abroad of Thai Students'
in the Field of Hospitality Industry and Tourism

¹สธิรา มะลาสิน และ ประสพชัย พสุนนท์

¹Sathira Malasin and Prasopchai Pasunon

¹คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹Faculty of Management Science, Silpakorn University, Thailand.

¹Corresponding Author's Email: sathira@ms.su.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยผลักดันและดึงดูดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคัลฟา แบบสอบถามกระจายแก่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 419 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติต่าง ๆ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยผลักดันด้านสภาพสิ่งแวดล้อมความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว รองลงมาคือ ความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษา ขณะที่ปัจจัยดึงดูดด้านการได้รับการสนับสนุนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว รองลงมาคือ เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ ผลจากวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในการทำ ความเข้าใจปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว และมีข้อเสนอแนะสำหรับธุรกิจเกี่ยวกับการศึกษาต่อต่างประเทศ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มระดับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว

คำสำคัญ: ปัจจัยผลักดัน-ดึงดูด; การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ; อุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว

* Received April 2, 2020; Revised April 7, 2020; Accepted January 23, 2021

Abstract

The research article aimed at studying driving and attracting factors affecting the decision to study abroad of Thai students' in the field of the hospitality industry and tourism. The research instrument was a questionnaire with reliability tested by using Cronbach's Alpha Coefficient. A questionnaire was distributed to a sample group who were 419 students in Bangkok Metropolitan Region by means of simple random sampling. The acquired data were analyzed by using the following statistics: frequency, percentage, standard deviation (S.D.), and multiple linear regression technique.

The results of the research found that the driving factor on the conditions of facilities at the destination country is the most important factor which affects positively the decision to study abroad of Thai students' in the field of the hospitality industry and tourism. Followed by knowledge and understanding of the destination country. While the attracting factor on getting support is the most important factor that affects positively the decision to study abroad of Thai students' in the field of the hospitality industry and tourism. Followed by the factor on economic, culture, and environment for studying. The results of the study point out the importance on understanding the factors affecting the decision to study abroad of Thai students' in the field of the hospitality industry and tourism. The results also found suggestions for the companies related to studying abroad, educational institutions, and related organizations that will influence positively the decision to study abroad of Thai students' in the field of the hospitality industry and tourism.

Keywords: Driving/ Attracting Factors; Decision to Study Abroad; Hospitality Industry and Tourism

บทนำ

ปัจจุบันโลกของเราได้ก้าวเข้าสู่ยุคของการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศในรูปแบบที่ไร้พรมแดน ทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการสมัยใหม่ รวมทั้งการพัฒนาประเทศของกันและกันได้ตลอดเวลา จึงเกิดการแข่งขันกันเพื่อยกระดับและพัฒนาประเทศของตนให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาอารยประเทศ เพื่อก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่เรียกว่า “ประเทศที่พัฒนา” ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันรัฐบาลให้ความสำคัญและพยายามผลักดันให้เกิดการพัฒนาประเทศอยู่ตลอดเวลา ในทุกรัฐบาลมีการพัฒนาในด้านศึกษาและเป็นอีกหนึ่งบริบทที่มีการดำเนินการให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องจากรัฐบาลหนึ่งไปสู่อีกหนึ่ง จะเห็นได้จากการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560 – 2564 ที่ได้เน้นนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 9-11 บนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไว้ทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ ซึ่งยุทธศาสตร์หนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางการศึกษาโดยตรง คือ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ (Office of the National Economics and Social Development Council, Prime Minister's Office, 2016)

การศึกษาเป็นกระบวนการในการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม ผ่านการถ่ายทอดความรู้ ฝึกฝนอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Royal Thai Government Gazette, 1999) โดยการจัดการศึกษานั้นต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาชาติ พ.ศ. 2542. หมวด 1 บททั่วไป ที่ว่าด้วยความมุ่งหมายและหลักการ ในมาตรา 6 ที่ได้บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (Royal Thai Government Gazette, 1999)

ในปัจจุบันการได้เดินทางไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ถือว่าเป็นเป้าหมายหนึ่งเพราะว่าการจบการศึกษาจากต่างประเทศเปรียบเสมือนใบเบิกทางสู่การประสบความสำเร็จหน้าที่การงานในอนาคต ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาได้ จะเห็นได้จากรายงานของสำนักงานสถิติการศึกษาขั้นสูง (Higher Education Statistics Agency) ประเทศสหราชอาณาจักรแสดงให้เห็นว่าในปีการศึกษา 2560/61 มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาไทยเดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศมากถึง 15,738 คน สหราชอาณาจักรยังเป็นจุดหมายปลายทางอันดับแรกในการศึกษาต่อ ถัดมาคือ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลียและแคนาดา ทั้งนี้สาขาวิชาที่นักเรียนนักศึกษาไทยเลือกเรียนมากที่สุด ยังเป็นสาขาทางด้านการบริหารธุรกิจ รองลงมาคือ สาขาวิศวกรรมและเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ กฎหมาย และการออกแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งมีแนวโน้มการเติบโตที่เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน โดยหลักสูตรการศึกษาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในหลักสูตรสาขาวิชาทางด้านการบริการบริหารธุรกิจที่ได้รับความนิยมจากนักเรียนนักศึกษาไทย (Higher Education Statistics Agency, 2018) สำหรับประเทศไทยนั้นอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ยังคงมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง ด้วยศักยภาพที่ตั้ง เป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ อัญมณีไมตรีของคนไทย (National Tourism Policy Committee, 2017) ในปี พ.ศ. 2562 World Economic Forum ได้จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 31 จาก 140 ประเทศทั่วโลก (World Economic Forum, 2019) นอกจากนี้ การท่องเที่ยวของประเทศไทยยังได้รับคัดเลือกให้เป็นที่สุดด้านการท่องเที่ยวของโลกในการจัดอันดับระดับนานาชาติ เช่น เมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก รางวัลชายหาดที่ดีที่สุดในโลกของเอเชีย รางวัลประเทศท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในด้านการท่องเที่ยวครอบครัว การพักผ่อน และสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อการวิเวก เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพและขีดความสามารถของประเทศไทยในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมระดับโลก (National Tourism Policy Committee, 2017)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีงานวิจัยหลายชิ้นที่ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนนักศึกษาไทย เช่น การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 (Jitreenngam, 2018) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเฉพาะทางด้านจักษุวิทยาของบัณฑิตแพทย์ (Aukkarapipatkul, 2015) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้านสะเต็ม (STEM) ในระดับอุดมศึกษาของอดีตผู้แทนนักเรียนไทยที่ไปแข่งขันคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์โอลิมปิก (Nuiman, 2018) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนที่จะสำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และผู้ที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย (Payoko, and Saensing, 2017) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรนานาชาติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (Samrit, 2017) และปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรม (Maneewan, and Sirinupong, 2017) เป็นต้น ซึ่งทำให้ทราบว่าการปัจจัยผลักดันและดึงดูดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในต่างประเทศของนักเรียนนักศึกษาไทยยังมีอยู่อย่างจำกัดในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว โดยผลการวิจัยเป็นการแสดงข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อให้ผู้ประกอบการ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการศึกษาต่อ โดยเฉพาะในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว นำไปใช้ในการวางแผนการดำเนินกลยุทธ์ส่งเสริมผลักดัน และดึงดูดความสนใจของนักเรียนไทยที่สนใจศึกษาต่อในสาขาวิชาทางด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ และความสามารถในการทำงานสอดคล้องกับแนวโน้มของการพัฒนาประเทศในยุค 4.0 ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยผลักดันและดึงดูดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนนักศึกษาไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 400 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 400 คน ตามจำนวนขั้นต่ำที่กำหนด ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น (Probability sampling) แบบง่าย (Simple random sampling)

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยผลักดันและดึงดูดที่ส่งผล การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อคำถาม ปัจจัยผลักดันที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ จำนวน 23 ข้อคำถาม และ ปัจจัยดึงดูดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ จำนวน 11 ข้อคำถาม และปัจจัยการตัดสินใจศึกษา ต่อต่างประเทศ จำนวน 6 ข้อคำถาม โดยมาตรวัดที่ใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ คือ มาตรวัด 5 ระดับในการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความ เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.50 เพื่อแสดงว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการวัด Rovinelli and Hambleton (1977) ผลจากการวิเคราะห์ พบว่า ทุกข้อคำถามผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด โดยมีค่าระหว่าง 0.86 – 1.00 จากนั้นทำการเก็บข้อมูลเพื่อทดสอบความเหมาะสมเบื้องต้น (Pilot Test) กับกลุ่มตัวอย่างอีก 30 คน โดยทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่า มากกว่า 0.7 เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่นเพียงพอ (Hair et al. 2014) ผลจากการวิเคราะห์ พบว่า ค่าระดับความเที่ยงของตัวแปรในแบบสอบถามทั้งหมด 6 ตัวแปร ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด โดยมีค่า ระหว่าง 0.743 - 0.922 รวมทั้งการปรับปรุงคำถามอีกครั้ง เพื่อให้แบบสอบถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ของ การศึกษาและปัจจัยทั้งหมดที่ต้องการศึกษา ก่อนการเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่ต่ำกว่า 400 คน

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยนี้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนไทยในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม 2563 โดยแบบสอบถามมีคำถามในการคัดกรองกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ข้อที่ 1 ของแบบสอบถาม โดยถามว่าท่านมีความ สนใจที่จะศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยวหรือไม่ เพื่อเป็น การทำให้มั่นใจว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่มีความสนใจที่จะศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้าน อุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยวจริง

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)
2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha)
3. การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 เป็นเกณฑ์ในการยอมรับหรือปฏิเสธ สมมติฐานการวิจัย
4. การวิเคราะห์สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่ม ตัวอย่าง จากแบบสอบถามส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ซึ่งเป็น

ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ ส่วนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ ส่วนที่ 4 ซึ่งเป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และใช้ค่าร้อยละ (Percentage) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ Best (1981) ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 = น้อยที่สุด, 1.50 - 2.49 = น้อย, 2.50 - 3.49 = ปานกลาง, 3.50 - 4.49 = มาก, 4.50 - 5.00 = มากที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนไทยที่มีความสนใจศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งได้รับการตอบกลับของแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 419 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 70.40 มีอายุระหว่าง 22 – 29 ปี จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 52.70 มีสถานะโสด จำนวน 390 คน คิดเป็นร้อยละ 93.10 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 67.80 ส่วนใหญ่มีความสนใจศึกษาต่อต่างประเทศในระดับปริญญาโท จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 61.10 และมีความสนใจสถาบันการศึกษาในทวีปยุโรปมากที่สุด จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 49.60

ผลการวิเคราะห์ปัจจัย พบว่า การตรวจสอบ KMO เท่ากับ 0.889 ซึ่งเข้าใกล้ 1 แสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมของข้อมูลทั้งหมดในการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยได้ในระดับดี และจากการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity พบว่า ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($\text{Chi-Square} = 13770.793$, $df = 780$, $\text{sig.} = 0.000$) แสดงว่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน มีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ หลังจากนั้นทำการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย เพื่อจัดกลุ่มและลดจำนวนปัจจัยด้วยวิธีทางสถิติที่เรียกว่า Principle Component Factor Analysis โดยใช้การหมุนแกนในลักษณะของ Varimax Rotation ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้หลักเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกจำนวนปัจจัยโดยใช้ค่า Eigen Value ที่สูงกว่า 1 และกำหนดค่า Factor Loading ต้องมีค่ามากกว่า 0.5 โดยผลจากการวิเคราะห์สามารถจัดกลุ่มปัจจัยได้เป็น 6 กลุ่ม ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านสภาพสิ่งแวดล้อมความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษา 2) ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษา 3) ปัจจัยด้านการแนะนำการศึกษาต่อต่างประเทศ 4) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ 5) ปัจจัยด้านการได้รับการสนับสนุน และ 6) ปัจจัยด้านการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น พบว่าจากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.7 เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือเพียงพอ (Hair et al., 2010) พบว่าทุกแปรผ่านเกณฑ์ที่กำหนดโดยมีค่าระหว่าง 0.772 – 0.928 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ตัวแปร	ค่าความน่าเชื่อถือ Cronbach's α (> 0.7)	ผลการทดสอบ
สภาพสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษา	0.928	ผ่านเกณฑ์
ความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษา	0.854	ผ่านเกณฑ์
การแนะแนวการศึกษาต่อต่างประเทศ	0.772	ผ่านเกณฑ์
เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้	0.823	ผ่านเกณฑ์
การได้รับการสนับสนุน	0.904	ผ่านเกณฑ์
การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยฯ	0.879	ผ่านเกณฑ์

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยผลักดันโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยผลักดันที่มีความคิดเห็นระดับมาก ประกอบด้วย สภาพสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษา ความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษา และการแนะแนวการศึกษาต่อต่างประเทศ ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

ปัจจัยผลักดันการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยใน สาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
สภาพสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษา	4.24	0.509	มาก
ความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษา	4.12	0.593	มาก
การแนะแนวการศึกษาต่อต่างประเทศ	3.71	0.778	มาก
รวม	4.02	0.627	มาก

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยดึงดูดโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยดึงดูดที่มีความคิดเห็นระดับมาก ประกอบด้วย การได้รับการสนับสนุน และเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ ตามลำดับ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

ปัจจัยดึงดูดการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยใน สาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
การได้รับการสนับสนุน	3.97	0.639	มาก
เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้	4.13	0.551	มาก
รวม	4.05	0.595	มาก

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว พบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโดยรวม อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

ปัจจัยการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้าน อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในต่างประเทศของนักเรียนไทย	4.14	0.575	มาก
รวม	4.14	0.575	มาก

4. ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยในส่วนของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัยผลักดันที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงลำดับตามขนาดของการมีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ สภาพสิ่งแวดล้อมความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษา และความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.376 และ 0.255 ตามลำดับ ในขณะที่ปัจจัยผลักดันที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงลำดับตามขนาดของการมีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ การได้รับการสนับสนุน และเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.194 และ 0.096 ตามลำดับ ดังตารางที่ 6

และยังพบว่า สภาพสิ่งแวดล้อมความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษา ความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษา การแนะนำการศึกษาต่อต่างประเทศ การได้รับการสนับสนุน เศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ ไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) เนื่องจากค่า Tolerance ทุกตัวแปร มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF ทุกตัวแปร มีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรตาม คือ มีค่า R^2 เท่ากับ 0.609 หรือ 60.90% หมายความว่า สภาพสิ่งแวดล้อมความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษา ความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษา การแนะนำการศึกษาต่อต่างประเทศ การได้รับการสนับสนุน เศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในต่างประเทศของนักเรียนนักศึกษาไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน 60.90% ส่วนอีก 39.10% เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ดังตารางที่ 6

จากตารางที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรต้นเพียง 4 ตัวแปร อันได้แก่ ตัวแปรด้านสภาพสิ่งแวดล้อมความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษา ตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษา ตัวแปรด้านการได้รับการสนับสนุน และตัวแปรด้าน

เศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ ที่ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ ของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น ผลการศึกษาจึงเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยบางส่วนและสามารถแสดงสมการถดถอย ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.424X_1^* + 0.248 X_2^* + 0.202 X_4^* + 0.086 X_5^* + 0.098$$

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ปัจจัยผลักดัน และดึงดูดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยว

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้า สมการตามลำดับความสำคัญ	ตัวแปรตาม การตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรม บริการและการท่องเที่ยว						
	Coefficients				Collinearity Statistics		
	Unstandardized		standardized	t	Sig.	Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta				
ค่าคงที่	0.098	0.169		0.580	0.562		
สภาพสิ่งอำนวยความสะดวก (X1)	0.424	0.048	0.376	8.775	0.000*	0.516	1.939
ความรู้ความเข้าใจ (X2)	0.248	0.040	0.255	6.152	0.000*	0.549	1.820
การแนะแนวการศึกษา (X3)	0.011	0.025	0.015	0.450	0.653	0.816	1.225
การได้รับการสนับสนุน (X4)	0.202	0.056	0.194	3.603	0.000*	0.327	3.055
เศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรม (X5)	0.086	0.042	0.096	2.076	0.039*	0.442	2.260
R = 0.781 R ² = 0.609 Adjusted R ² = 0.604 SE _{est} = 0.36132							
F = 128.756 Sig. of F = 0.000							

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัย สามารถอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ คือ ปัจจัยผลักดันและดึงดูดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว อย่างละ 2 ด้าน ที่สามารถร่วมกันอธิบายการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 60.90 โดยทุกด้านต่างส่งผลในเชิงบวก กล่าวคือ ปัจจัยผลักดันด้านสภาพสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว สะท้อนให้เห็นว่าการที่นักเรียนเกิดการรับรู้ถึงการวางโครงสร้างระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลทำให้สามารถวางแผนการเดินทางและการดำรงชีวิตในสถาบันการศึกษาของประเทศ

จุดหมายปลายทางที่มีความตั้งใจจะเป็นศึกษาต่อได้อย่างราบรื่นและมีความสุข จะทำให้นักเรียนมีระดับของการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dao and Thorpe (2015) ที่พบว่าปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบายและการบริการเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียน และ Ahmad, Buchanan and Ahmad (2016) ที่ชี้ให้เห็นว่าการรับรู้ถึงภาพลักษณ์ในด้านโครงสร้างพื้นฐานของนักเรียนต่อประเทศจุดหมายปลายทางการศึกษาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศในหลักสูตรทางด้านการบริการและการท่องเที่ยว

ด้านปัจจัยผลักดันด้านความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว สะท้อนให้เห็นว่าการที่นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการศึกษาของสถาบันในประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางการศึกษาต่อที่ดียิ่งพอ จะก่อให้เกิดแรงผลักดันในการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dao and Thorpe (2015) ที่ชี้ให้เห็นว่าการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศจุดหมายทางของสถาบันการศึกษา เช่น หลักสูตร การนำเสนอข้อมูลข่าวสาร และช่องทางการสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียน และ Shah, Nair and Bennett (2013) ที่พบว่ากรอบแบบโครงสร้างหลักสูตรที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายถึงวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรเป็นปัจจัยหลักสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียน

ในขณะที่ปัจจัยดึงดูดด้านการได้รับการสนับสนุนมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว สะท้อนให้เห็นว่าการที่นักเรียนเกิดการรับรู้ถึงการสนับสนุนทางด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อการศึกษาจากสถาบันการศึกษาของประเทศจุดหมายปลายทางที่ตนเองมีความตั้งใจจะเป็นศึกษาต่อนั้น ส่งผลทำให้นักเรียนมีระดับของการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Larbi and Fu (2017) ที่พบว่าปัจจัยดึงดูดด้านการได้รับโอกาสรับมอบทุนการศึกษาจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางการศึกษาต่อเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในต่างประเทศของนักเรียน และ Shah, Nair and Bennett (2013) ที่ได้ชี้ให้เห็นว่าความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการได้รับโอกาสทางด้านการศึกษาเป็นปัจจัยหลักสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่างประเทศของนักเรียน และปัจจัยดึงดูดด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว สะท้อนให้เห็นว่าการที่นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจ ชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรม ประเพณี และการสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาเรียนรู้ของประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางการศึกษาในการศึกษาต่อ จะส่งผลให้เกิดแรงดึงดูดที่สามารถโน้มน้าวการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ Singh (2016) ที่พบว่าสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจุดหมายปลายทางทางการศึกษาต่อเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียน และ Larbi and Fu (2017) ที่ได้ชี้ให้เห็นว่าประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และความสามารถทางเทคโนโลยีของประเทศจุดหมายปลายทางเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียน ในขณะที่การศึกษาของ Shah, Nair and Bennett (2013) ยังพบว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียน นอกจากนี้ James-MacEachern and Yun (2017) ยังได้ชี้ให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมในการศึกษาเรียนรู้เป็นปัจจัยดึงดูดที่มีความสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อการรับรู้และตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียน

ในขณะที่ปัจจัยผลักดันด้านการแนะแนวการศึกษาต่อต่างประเทศไม่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว สะท้อนให้เห็นว่าการที่นักเรียนได้รับการให้คำปรึกษาหรือบริการแนะแนวในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว นั้น ไม่ได้ส่งผลให้นักเรียนมีระดับการตัดสินใจศึกษาต่อที่เพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งเป็นผลมาจากนักเรียนไทยในปัจจุบันเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นประชากรรุ่นใหม่ของประเทศที่มีเติบโตมาพร้อมกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ผ่านทางบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการศึกษาในต่างประเทศได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น จึงเป็นผลให้บริการแนะแนวการศึกษาต่อต่างประเทศนั้น ไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yomchinda, Yomchinda and Takgawitoonsak (2018) ที่พบว่าการสื่อสารการตลาดแบบครบวงจรด้วยกลยุทธ์การขายโดยบุคคลหรือการให้คำแนะนำไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของผู้เรียน และ Nuiman (2018) ที่ได้ชี้ให้เห็นว่าการได้รับการแนะนำหรือปรึกษาจากผู้ปกครอง ครู และเพื่อนไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้านสะเต็ม (STEM) ในระดับอุดมศึกษาของอดีตผู้แทนนักเรียนไทยที่ไปแข่งขันคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์โอลิมปิก

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยผลักดันด้านสภาพสิ่งแวดล้อมความสะดวกสบายในประเทศที่เดินทางไปศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ รองลงมาคือ ความรู้ความเข้าใจในประเทศที่เดินทางไปศึกษา ดังนั้น ผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการให้คำแนะนำสำหรับการศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ และหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของสิ่งแวดล้อมความสะดวกสบายของสถาบันการศึกษาในประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ รวมทั้งข้อมูลทางด้านระบบการศึกษา หลักสูตร ความเชี่ยวชาญของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทาง เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความสนใจได้รับ

ข้อมูลข่าวสารที่สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยวได้ตรงตามความต้องการ

2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยดึงดูดด้านการได้รับการสนับสนุนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนไทยในสาขาวิชาด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ รองลงมาคือ เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการให้คำแนะนำสำหรับการศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ และหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับการสนับสนุนในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนการศึกษา เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา รวมทั้งการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ รูปแบบการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม และประเพณีของประเทศที่จุดหมายปลายทางการศึกษาต่อ และสิ่งดึงดูดใจทางด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เอื้อต่อการค้นคว้าหาความรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนไทย และกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาทางด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวในที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรแยกศึกษาเป็นกลุ่มของนักเรียนที่สนใจศึกษาต่อต่างประเทศในระดับต่าง ๆ เช่น ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลที่แน่ชัดเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันและดึงดูดที่ส่งผลต่อการประกอบการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวในแต่ละระดับการศึกษา และใช้เป็นแนวทางสนับสนุนที่สามารถต่อยอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดในแต่ละระดับการศึกษาที่มีความแตกต่างกันได้

2. ศึกษาปัจจัยผลักดันและดึงดูดอื่น ๆ ที่อาจจะส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว เช่น ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ภูมิหลังการศึกษา ภูมิหลังครอบครัว การรับรู้ถึงความสามารถของตนเอง อุปนิสัยและความเคยชิน การถูกบังคับ และโอกาส เป็นต้น

3. นำกรอบการวิจัยนี้ ไปศึกษาเพิ่มเติมในบริบทของการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาวิชาอื่น ๆ ของนักเรียนในประเทศไทยต่อไป

References

- Ahmad, S. Z., Buchanan, F. R., & Ahmad, N. (2016). Examination of students' selection criteria for international education. *International Journal of Educational Management*, 30(6), 1088-1103.
- Aukkarapipatkul, K. (2015). Actors affecting decision to specialize in ophthalmology of graduated medical students at Thammasat University. *Eye South East Asia (EyeSEA)*, 10(2), 13-19.

- Best, J. W. (1981). *Research in Education*. (4th ed.) New Jersey: Prentice Hall.
- Dao, M. T. N., & Thorpe, A. (2015). What factors influence Vietnamese students' choice of university? *International Journal of Educational Management*, 29(5), 666-681.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis*. (7th ed.) Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Hair, J. F., Hult, G. T. M., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2014). *A Primer on Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM)*. California, CA: Sage Publications.
- Higher Education Statistics Agency. (2018). *Higher Education Student Statistics: Alternative Providers, 2017/18 - Qualifications achieved*. Retrieved March 19, 2019, from <https://www.hesa.ac.uk/news/14-02-2019/sb254-higher-education-student-statistics-APs/qualifications>.
- James-Maceachern, M., & Yun, D. (2017). Exploring factors influencing international students' decision to choose a higher education institution: A comparison between Chinese and other students. *International Journal of Educational Management*, 31(3), 343-363.
- Jitreenngam, N. (2018). Integrated Marketing Communications (IMC) Affecting to Decision Making in Higher Education Institutions of Mathayomsuksa 6 Student Nonthaburi. *Siam Communication Review*, 17(3), 47-58.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Larbi, F. O., & Fu, W. Q. (2017). Practices and challenges of internationalization of higher education in China; international students' perspective: A case study of Beijing Normal University. *International Journal of Comparative Education and Development*, 19(2/3), 78-96.
- Maneewan, N., & Sirinupong, P. (2017). Guidelines for the promotion of decision-making on further study at the vocational education certificate. *Journal of Industrial Education*, 11(1), 22-32.
- National Tourism Policy Committee. (2017). *The second national tourism development plan (2017-2021)*. Retrieved March 18, 2019, from <http://www.ubu.ac.th/web/filesup/03f2017052216244626.pdf>.
- Nuiman, R. (2018). A Study of Factors Influencing Decisions to Pursue STEM Majors in Higher Education among Thailand's Representative Students in the Mathematics and Science Olympiads 2003-2016 from Office of the Basic Education Commission. *Journal of Chandrakasemsarn*, 24(47), 48-63.

- Office of the National Economics and Social Development Council, Prime Minister's Office. (2016). *THE TWELFTH NATIONAL ECONOMIC AND SOCIAL DEVELOPMENT PLAN (2017-2021)*. Retrieved March 18, 2019, from <http://www.royalthaipolice.go.th/downloads/plan12.pdf>.
- Payoko, P.J., & Saensing, P. (2017). The Factors Affecting of Decision Making to Study in Bachelor's Degree in Buddhism of Students Who Will Graduate High School and Graduated from High School: a Case Study of Yasothon. Buddhist Collage. *Journal of Graduate Studies Review*, 13(2), 190–200.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Royal Thai Government Gazette. (1999). *National Education Act B.E. 2542*. Retrieved March 18, 2019, from <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2542/A/074/1.pdf>.
- Samrit, W. (2017). Factors that Influenced the Decision Making of Public High School Students in Bangkok to Study in Bachelor's Degree, International Program. *Journal of Humanities and Social Sciences, Rajapruk University*, 2(3), 61–72.
- Shah, M., Nair, C.S., & Bennett, L. (2013). Factors influencing student choice to study at private higher education institutions. *Quality Assurance in Education*, 21(4), 402-416.
- Singh, M. K. M. (2016). Socio-economic, environmental and personal factors in the choice of country and higher education institution for studying abroad among international students in Malaysia. *International Journal of Educational Management*, 30(4).
- World Economic Forum. (2019). *The Travel & Tourism Competitiveness Report 2019*. Retrieved March 19, 2019, from http://www3.weforum.org/docs/WEF_TTCR_2019.pdf.
- Yomchinda, T. Yomchinda, L., & Takgawitoonsak, N. (2018). The factors affecting decision making towards studying in the degree of master of business administration: A case study of Bangkok students. *Journal of Business Administration and Social Sciences Ramkhamhaeng University*, 1(3), 72–82.